

Folkbåtsnytt

NYHETSBREV FRÅN SVENSKA FOLKBÅTSFÖRBUNDET, SFF • NO 2 / NOV 2023

INNEHÅLL

Förbundet

Omläggning	3
Välkomna i förbundet	3

Flottiljerna

Skåne	5
Ostkusten	5

Kappsegling

Kalmarbåt svensk mästare	6
Klassregler	7
Guldpokalen i Tallinn	8
Så vinner du Guldpokalen!	10
Kommande tävlingar	11
Vad behövs för att vara med?	11
San Francisco – Over and Out?	12

Tursegling

Svensk skönhet firar sitt 60:e	16
Roland Svensson	17
Svenska Högarna	18

Redaktörer

Göran Svensson
Alexander Bratt
Per Hörberg
Hans Melcherson

Omslagsfoto

Jarmo Vehkakoski
jarmovehkakoski.kuvat.fi/kuvat/

Ansvarig utgivare

Rolf Uppström

Nummer 1 2024 kommer i brevlådan i mitten av april. Deadline är den sista mars. Välkommen med ditt bidrag.

Foto: Daniel Stenholm

GRATTIS CLAES HULTLING (längst fram i mitten), i 1291 *Våga*, som fick motta Pelle Pettersons hederspris vid Seglingens mästare i Marstrand i oktober:

"Med ett outröttligt engagemang för att göra segling tillgänglig för alla har Claes, som förebild och entreprenör, i över 30 år drivit utvecklingen av parasegling och segling för alla oavsett förutsättningar. Stiftelsen Skota Hem och starten av projektet Segling utan gränser 1994 blev plattformen för tusentals personer med funktionsnedsättning att få uppleva segling som idrott och rekreation. Claes bidrog även stort till att parasegling kom med som medaljgren på Paralympics i Sidney (sic!) 2000 där han representerade Sverige i Tvåfyran."

Foto: Daniel Stenholm

TILL SEGLINGENS MÄSTARE I MARSTRAND inbjöds svenska mästarna 1255 *Selma* (till vänster i bilden) att kappsegla i J/70 mot andra svenska mästare. Anders Cederblad, Anders Jalmander, Ola Schwarz & Kristofer Svensson slutade på en 17:e plats med bland annat en spik och en andraplats.

Jag hittade denna bild på en folkbåt i Smyghålet vid Smögen. Bilden togs innan bron från Smögen till Kleven blev byggd. Det var er en fin genväg, nu är trafiken livlig med många småbåtar som vill norrut. Hur man kunde segla i hålet, det måste ha varit spännande, hur klarade man det? Kanske någon i väst vet?

Curt

FÖRBUNDET

OMLÄGGNING

Ytterligare en säsong av segling har passerat! Ömsom vin(d) och ömsom vatten (ovanifrån). En sak är säker: så mycket blåst och regn under augusti-oktober har då jag aldrig upplevt! Av olika anledningar torrsatte jag båten rekordtidigt, men med facit i hand var det inget att ångra.

Seglarförbundet planerar en omläggning av sin organisation. För att om möjligt förbättra kommunikationen inom förbundet har en distriktsutredning tagit fram ett

förslag om en ny organisation med bland annat färre distrikt. En viktig sak som speciellt berör oss är att det föreslås ett klassförbundsråd. Ska det innebära att vi ska skapa en egen organisation inom klassförbunden?

Oavsett är det ett steg i rätt riktning då nuvarande ordning nog måste betecknas ha ett demokratiskt underskott då klassförbunden i princip bara kan framföra sin åsikt på Seglardagen.

Svensk segling har ju tre ben att stå på: klubbarna, distrikten och klassförbunden.

Första steget i omläggningen av organisationen är nu i höst och nästa steg är på Seglardagen i vår.

ÅRETS SM AVHÖLLS i den vackra staden Västervik. Arr-

angör var stadens två Segelsällskap: Westerviks Segelsällskap och Westerviks Segelsällskap Vikingarna. Allt var välorganiserat från början till slut. Folkbåtsseglarna tackar ovan nämnda klubbar för ett fantastiskt välorganiserat SM!

Mästerskapet vanns av Anders Cederblad med besättning representerande Segelsällskapet Vikingarna Kalmar. Tvåa blev Lennart Magnusson och bronspengen tillföll Bo Stafan Andersson. I själva regattan blev det som det brukar, det vill säga danskt i topp i form av John Wulff. Övriga danskar tog platserna 3 och 5.

FÖR EGEN DEL gick det inte bra. Jag förstod att jag hade feber men nonchalerade det under veckan. Jag fick avstå prisutdelning och regattamiddag på lördagen då jag hade feberfrossa. Jag körde hem på söndagen men hamnade fel gång på gång. Jag ringde min läkare på måndag morgon som bad mig ringa ambulans. I ambulansen togs febern och när jag frågade om resultatet fick jag svaret: "Det vill du inte veta!"

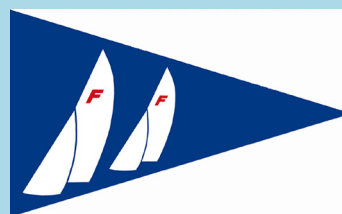
Jag blev inlagd på infektionsklinik under åtta dagar. Blodförgiftning i höger tå och fot. Och allt detta på grund av brist på behandling! Det går över på 14 dagar sade läkaren på vårdcentralen när jag frågade efter antibiotika då jag hade sådana smärtor i högerfoten.

Så nu när jag skriver detta är det början på november och jag får omläggning tre gånger i veckan av min stortå som snart faller av. Jag hoppas att jag snart är på banan igen, vi kanske ses på sjön 2024!

ROLF UPPSTRÖM

VÄLKOMNA I FÖRBUNDET

Mikael Aggebrandt	Listerby	1378	
Björn Appelgren	Runmarö		
August Aublet	Göteborg	844	Sofia
Kristoffer Björnfot	Möln dal	107	Juniata
Hans Ekberg	Skanör	1391	Chess
Mats Grape	Sollentuna	838	Folke
Tommy Johansson	Oxelösund		
Karl Gustav Jönsson	Stockholm		
Emil Kilsäter	Stockholm	1023	Zaritzta
Konrad Kyander	Ekerö		
Johan H. Larson	Strängnäs	1335	Esperanza
Bo Lorén	V:a Frölunda	991	Lorita
Håkan Mildh Svensson	Stockholm	1359	La Petit II
Anders Nilsson	Limhamn	1363	Sea Travel
Anders Polsten	Limhamn	809	Fru Fur
Magnus Troiza	Göteborg	304	Irene
Sophie Troiza	Borås	449	Antigua
Katja Voigt	Tyskland	849	Tuulikki
Jacob Zätterström	Djursholm	1367	Sylvia

Årsavgiften 2024

Nu är höst och vinter här, båtarna är uppe på land och vilar upp sig, det är dags för den årliga medlemsavgiften. I år får du inbetalningskortet via e-post. Har du inte e-post får du ett brev med inbetalningskortet. Du kan också köpa en standert för 150 kronor.

Göran Svensson

VI TACKAR VÅRA SPONSORER

Stolp-Ekeby

Träbåtsrenovering

 Svenska Sjö

FÖRSÄKRA
DIN BÅT HOS OSS!
SOM BÅTKLUBBS-
MEDLEM FÅR DU
RABATT!

 Svenska
Seglarförbundet

Beräkna premie!

poolbolaget

LJUNGSKILE
0734-0522 33

Ostkustens
Folkbåtsklubb

Sponsorer till SM 2024

Vi söker nu generösa sponsorer inför 2024. Du som läser detta har kanske en arbetsgivare eller rentav ett eget företag som kan vara intresserat av att bli presenterad i *Folkbåtsnytt* under året och synas på Folkbåtsförbundets hemsida. Kostnaden för detta är endast 3000 kronor per år. Vi tar även gärna emot attraktiva nyttosaker som kan vara lämpliga till prisbordet. Tänk kreativt, kanske kan din gast, eller varför inte din granne vara en presumtiv sponsor.

Kontakta gärna någon i styrelsen för ytterligare information.

SKÅNE

TEXT: MARTIN JOHANSSON

SALTHOLM RUNT

1992, när folkbåten fyllde 50 år, köpte förbundet in en lottbåt som turnerade runt på landets båtmässor under våren. Den var till och med utställd vid Nybroviken i Stockholm, en klassisk plats för lottbåtar genom tiderna. Båten fick så småningom en lycklig ägare och tilltaget gav fin PR för klassen.

I Limhamn var det uppåt värre med närmare 15 aktiva båtar på den tiden. För att ytterligare stimulera intresset och bredden, satte Skåneflottiljen upp ett fint vandringspris för bästa folkbåt i distanskappseglingen Saltholm runt: en halvmodell identisk med lottbåten!

Vi seglade under flera år om halvmodellen, men i takt med att antalet båtar minskade försvann också vandringspriset. Det återfanns dock i Ystad för några år sedan, i gott förvar hos Håkan Håkansson, och flottiljen beslutade att på nytt sätta upp halvmodellen för bästa folkbåt i Saltholm runt.

I år gick halvmodellen till Team Anna i SWE 1399, Anders Carlzons vackra Brandt-Møllerbåt. Seglingen över 30 M gick medurs runt Saltholm i frisk sydvästlig vind och nordgående ström. Efter en lång frisk kryss på sista benet seglade Anna, efter drygt fem timmars segling, över mållinjen bara två ynka sekunder från att knipa totalsegern!

Fantastiskt egentligen hur en 80 år gammal konstruktion med trämast kunde matcha gänget av moderna, lätta båtar med kolfibermaster och allehanda dyr utrustning! Totalt del-

tog 36 båtar, flera av dem med mycket erfarna besättningar.

F-TOPPEN

I Prästö på sydöstra Själland, där vi seglar med Martin Johanssons SWE 1389 *Great Blue Hope*, är årets höjdpunkt det lokala folkbåtsmästerskapet F-Toppen. En fredagskväll i början av september möts folkbåtarna i tre korta seglingar på Prästö fjord. Efteråt blir det molebajer, prisutdelning och mat i klubbhuset, vanligtvis serveras den danska nationalrätten skipper lapskovs. Själva vandringspriset består av den avsågade toppen från en trämast, monterad på en träplatta.

Vi funderade över om konceptet skulle kunna överföras till Limhamn. Folkbåtsseglaren Kenneth Nilsson är en händig man, så han tillverkade snabbt en F-Topp från scratch. Vi ändrade lite på reglerna så att det i stället blev årets samlade resultat

från torsdagsseglingarna i Limhamn som räknades. Inför sista seglingen, grande finale, som var tänkt att vara tre seglingar en lördag, ledde Team Anna knappt före Team Polsten i SWE 809.

Första start gick i knappt märkbar vind och motström. Det tog flera minuter att komma över linjen, men sen ökade vinden sakta, för att vid andra rundningsmärket närma sig kulingstyrka. Himlen var svart, Öresundsbron försvann i grått dis och det började åska. Sen kom ett ösregn som hette duga, följt av en hagelby. Utan att överdriva kan man säga att vi fick känna på det mesta som SMHI har i portföljen inom en timme. Och nordost om Saltholm drog en tromb förbi. Därefter mojnade det totalt. Seglingsledningen bestämde efter målgång att ställa in mer segling, vilket innebär att Team Anna tog hem årets F-Toppen.

OSTKUSTEN

TEXT: HOBBE WÄRNEGÅRD

Båtarna står på nu på det torra, och vi har fått starta nedräkningen till sjösättning inför en ny säsong. Det är dags att slicka såren och börja prioritera i listan bland orsaker vi använt under säsongen. Har vi för dålig bottenfinish? Väger rodret för mycket? Och vilka segel är slut?

SÄSONGEN BÖRJADE SOM vanligt med Lidingö runt, efterföljt av ett DM på Vikingaregattan och ett mäktigt SM i Västervik. Av olika skäl blev sprintregattan inte av – mycket synd!

Hösten avslutades på topp med några veckor av träningskvällar på måndagarna, mer eller mindre

spontant organiserat i vår växande Whatsappgrupp.

Vill du kappsegla din folkbåt på ostkusten (eller gasta för den delen) vill jag slå ett slag för Whatsappgruppen, hör av dig så bjuder vi in!

Det ska bli spännande att höra hur ni prioriterat rustandet nu i vinter. Kanske kan man snappa upp en ursäkt att använda själv när vi ses på vattnet nästa gång...

KAPPSEGLING

KALMARBÅT SVENSK MÄSTARE

Det 58:e svenska mästerskapet för Nordisk folkbåt avgjordes 9–12 augusti på Lusärnafjärden vid Västervik i regi av Westerviks SS Vikingarna och Westerviks SS. 21 folkbåtar kom till start från ost-, väst-, sydkusten, Vättern och Danmark.

TEXT: ALEXANDER BRATT; FOTO: BENNY CHRISTENSEN

Vi var åtta besättningar som kom mer eller mindre direkt från Guldpokalen i Tallinn. Det var också tre mer eller mindre lokala besättningar: en från Västervik och två från Valdemarsvik. Därtill var det svenska båtar och seglare med hemmahamnar och hemorter från Höganäs i söder till Östersund i norr, samt tre danska deltagare.

Att det kom hela 15 svenska båtar landvägen på egen vagn är mycket positivt för klassen då det möjliggör att mästerskapet kan hållas var som helst bara det finns en kran som klarar av två ton. Att de 15 båtarna kunde ta sig dit var imponerande, men det var Valdemarsviksbåtarna som gjorde den största bedriften när de trotsade stormen Hans och dess efterdyningar för att ta sig de 35 sjömiln söderöver. Stina Larsson Prytz i 576 *Friendship* berättar: "Det var en turbulent resa. Den andra Valdemarsviksbåten gick dagen innan oss och tappade motorn i den höga sjön. Vi valde att gå en mer skyddad väg men det var fortfarande blåsigt och motvind."

Båtarna anlände i strid ström till Vikingarnas klubbhamn Notholmen, deras förberedelser förlöpte väl och sen eftermiddag onsdag var alla båtar sjösatta. Pelarkranen och mastkranen var på olika sidor av hamnen och tävlingsbryggan var ytterligare en bit bort vid Slottsholmen, men arrangörerna drog geschwint runt alla båtar varthän de behövde komma.

På onsdagskvällen anordnades det träningskappsegling på Skeppsbrofjärden i stan. Snabbast runt banan där var 1255 *Selma*, ett nyrenoverat åk från Segelsällskapet Vikingarna Kalmar med besättningen Anders Cederblad, Anders Jalmander och Ola Schwarz. När alla var iland var det sista av stormen Hans förbi och det var dags för invigning på hotell Slottsholmen. Konferensdelen av hotellet var iordningställd för oss enbart och i dess stora sal hölls invigning, after-sail, årsmöte, protestförhandlingar och regattamiddag.

MÄSTERSKAPSKAPPS-
SEGLINGARNA BÖR-
JADE SÅ torsdag mor-
gon på Lusärnafjärden.
Selma tog kommandot
initialt genom place-
ringarna 2–1–3 i den
första dagens tre kapp-
seglingar och följdes av
två danska båtar i resul-
tatlistan, där DEN 729
Sulajma från Sundby
Sejlförening, med John
Wulff, Benny Christen-
sen och Andreas Gran-
lund, vilka hade slutat
sexa i Guldpokalen vec-
kan innan, var den första.

Banområdet på Lusärnafjärden var behändigt att ta sig till och seglingsledningen lyckades väl parera de svårigheter som de inomskärsförhållanden som rådde där gav. Det blev dock nästintill för trångt för 21 folkbåtar.

Under den andra dagen seglade *Selma* fortsatt fort och hade inför den sista dagens tre kappseglingar en tvåpoängsledning till danska *Sulajma* och 16 poäng ned till nästa svenska båt, den regerande mästares besättningen Lennart Magnusson, Mats Brodefors och Kjell Vågfelt från Långedrag Segelsällskap i 1390 *Emilie*.

På fredagskvällen anordnade Ostkustens Folkbåtsklubb middag i Vikingarnas klubbhus. Ostkustorkestern Röstens minne och västkusttrion de tre Franzarna underhöll under en fantastisk sensommarkväll.

TILLBAKA TILL BANAN igen och den sista dagens tre kappseglingar. När de var summerade visade sig 16 poäng ha varit ointagligt och 1255 *Selma*, med bland annat två spikar, blev därmed svensk mästare 2023. Grattis Anders Cederblad, Ola Schwarz och Anders Jalmander från Segelsällskapet Vikingarna Kalmar! Cederblad hade tidigare vunnit mästerskapet 2017 tillsammans med Magnus Johansson i 1328 *Slaghöken II*, men för Schwarz

och Jalmander var det de första inteckningarna som folkbåtsseglare. Silvermedaljerna gick till *Emilie* och bronsmedaljerna till 1386, Bo Staffan Andersson, Michael Broad och Piero Bandini från Ronneby Segelsällskap.

Med serien 1–7–4 på lördagen tog sig *Sulajma* förbi *Selma* och blev totalsegrare i tävlingen. *Sulajma* tog under de nio kappseglingarna tre spikar och två andraplatser.

Prisutdelning hölls under regattamiddagen. Middagen avnjöts i hotellet till tonerna av den lokala orkestern Segelkapellet bestående av medlemmar i de båda arrangörsklubbarna.

OM TRÄBÅTSPRISERNA VAR det spännande, trots att det bara var två träbåtar med. Till slut kom det att skilja en poäng i striden om pokalen till bästa träbåt och Skrapan till näst bästa träbåt. Den starkare i tvekampen blev 576 *Friendship*, Stina Larsson Prytz, Jan Larsson och Björn Roback, från Valdemarsviks Segelklubb i deras SM-debut, medan Ryhlsbåten 750 *Freja*, Göran Karlsson, Torbjörn Gunnarsson och Peter Jonsson, från samma klubb tog hem Skrapan.

Williamsbygget *Friendship* är en båt som inte är ovan att stå i ramp-
ljuset även om det var ett tag sedan – båten vann det första mästerskapet i Nynäshamn för 58 år sedan. Stina Larsson Prytz ärvde båten 2015

från Jens Siebolds, som hade haft båten länge och i gott skick, vilket hon har fortsatt förvalta. Nu seglade med sin pappa och Björn Roback.

– Det var kul och lärorikt att vara med och vi hade en bra utveckling i teamet – vi blev bättre samspelade för var dag som gick, tyckte Stina, som hoppas vara med igen om SM är i närheten.

STORT TACK TILL de båda segelsällskapen i Västervik, Westerviks SS Vikingarna och Westerviks SS, för ett bra arrangemang till sjöss och i land och våra sponsorer för stöd som hjälpte till att göra detta SM möjligt. Vi ses igen i Karlsborg, om inte tidigare!

KLASS-REGLER

Uppdateringar i klassreglerna sker vanligtvis vart fjärde år. I höst diskuteras NFIA följande ändringar som kan börja gälla 2025:

Besättningens placering

NFIA:s tekniska kommitté har föreslagit följande nya klassregel 13.21:

When racing upwind, everyone in the crew must stay in the cockpit with both feet, except for short-term adjustments of sail or equipment and preparations for rounding a mark. Staying in the cabin below deck is not permitted during racing, except for short-term retrieval or return of equipment or supplies.

Elektronisk utrustning

Klassregel 8.50 lyder:

Devices for the measurement of depth, speed through water, heading, timing and devices making use of the Global Positioning System (GPS) are permitted, but it is prohibited for the instruments to correlate measured data for depth and speed through water to any other measured data.

Behöver vi, med tanke på den snabba utvecklingen inom taktisk kappseglingsmjukvara, uppdatera regeln?

Professionella seglare och deras påverkan på klassen

Frågan togs upp på NFIA:s årsmöte av Danmark och vi bad de nationella förbunden att diskutera detta. Ska vi införa kategorisering av besättning i folkbåtsklassen?

Definitionen för professionella seglare finns hos World Sailing: [Regulation 22, World Sailing Sailor Categorization Code](#).

RESULTAT SVENSKT MÄSTERSKAP

#	Nr.	Besättning	Klubb	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	P
1	DEN 729	John Wulff	SSF	1	2	5	1	5	2	1	(7)	4	21
		Benny Christensen											
		Andreas Granlund											
2	SWE 1255	Anders Cederblad	SSVI	2	1	3	2	8	1	3	8	(12)	28
		Anders Jalmander											
		Ola Schwarz											
3	DEN 972	Johnny Jørgensen	JSK	3	(23)	1	4	4	5	2	1	8	28
		Kim Baun			OCS								
		Gert Henriksen											
4	SWE 1390	Lennart Magnusson	LDSS	4	9	(12)	7	1	4	4	2	1	32
		Mats Brodefors											
		Kjell Vågfelt											
5	DEN 645	Per Damm	JSK	(10)	3	7	5	2	10	10	5	2	44
		Thomas Jeppesen											
		Gustav Nielsen											
6	SWE 1386	B. S. Andersson	RSS	(15)	6	2	10	3	6	6	10	7	50
		Piero Bandini											
		Michael Broad											
7	SWE 1289	Anders Olsen	VSS	12	4	11	8	(14)	13	7	3	5	63
		Pär Johanson											
		Per Wernegård											
8	SWE 1311	Johan Rasin	VSS	5	10	8	3	10	12	(15)	13	3	64
		Jonas Ericsson											
		Erik Holmer											
9	SWE 1303	Lennart Röök	STSS	(19)	5	15	6	6	17	8	4	10	71
		P.-A. Åkerström											
10	SWE 1254	Ulf Bengtsson	HASS	8	7	(19)	13	11	7	11	9	6	72
		Markus Larsson											
		Mats Larsson											
11	SWE 1323	L.-G. Lindberg	VSS	7	8	9	12	7	15	(16)	12	11	81
		Lars Blomberg											
		Thomas Niejahr											
12	SWE 1358	Donald Bratt	VSS	14	(19)	10	9	16	9	5	11	9	83
		Alexander Bratt											
		Martin Bratt											
13	SWE 1290	Hans Torlén	VSS	11	16	6	14	9	8	13	14	(17)	91
		Bengt Jarfelt											
		Kjell Torlén											
14	SWE 1339	Klas Andersson	SSVÄT	16	15	4	16	(20)	14	9	6	15	95
		Karl-Anton Broth											
		Claes Høglert											
15	SWE 1354	Gunnar Bonthelius	VSS	6	12	(21)	17	12	11	14	17	14	103
		Björn Appelgren											
		Dag Sigurd											
16	SWE 1278	Olle Svernell	WSSV	9	11	(18)	15	15	16	12	16	16	110
		Tom Lundahl											
		Håkan Svernell											
17	SWE 1394	Rolf Uppström	LJSS	(23)	13	14	11	17	3	17	23	13	111
		Jan Aronsson		NSC							DSQ		
		Mattias Uppström											
18	SWE 1251	Karl-Johan Ericsson	CSS	13	17	(20)	18	13	18	18	15	19	131
		Stefan Ekstedt											
		Ulf Ericsson											
19	SWE 1282	Lars Evaldsson	LERSS	18	18	13	19	18	(20)	20	18	18	142
		Sven Mårdh											
		Sune Sewerinsson											
20	SWE 576	Stina Larsson Prytz	VSK	17	20	17	20	19	(23)	19	19	20	151
		Jan Larsson							OCS				
		Björn Roback											
21	SWE 750	Göran Karlsson	VSK	20	14	16	(21)	21	19	21	20	21	152
		Torbjörn Gunnarsson											
		Peter Jonsson											
22	SWE 1392	Anders Larsson	LBSK	(23)	23	23	23	23	23	23	23	23	184
		Niklas Rystedt		DNS	DNS	DNS	DNS	DNS	DNS	DNS	DNS	DNS	
		Martin Tjernström											

GULDPOKALEN I TALLINN

Premiär för Guldpokalregattan i Estland där esterna förstås ville visa att de inte är sämre arrangörer än övriga länder. Och som de lyckades! Professionalism, mat, och vänlighet i överflöd av det unga tjejjgäng som höll i det hela. En frisk fläkt! Uppenbarligen hade även rikligt med sponsorer ställt upp, annars hade nog startavgiften blivit bra mycket högre.

TEXT: ANDERS OLSEN; FOTO: JARMO VEHKAKOSKI (OVAN) & ANDERS OLSEN

Folkbåtsklassen har ju växt snabbt i Estland, och 17 estniska båtar startade i det 56 båtar stora startfältet. Direkt före Guldpokalseglingarna seglade man om det öppna estniska mästerskapet. Cirka 30 båtar startade där, varav även delar av den danska och tyska eliten. Men vann gjorde en est, nämligen Argo Vooremaa med gästarna Joonas Kiisler och Remi Neitsov.

De kom sedan sjua på Guldpokalen – lägg namnen på minnet. Och på Guldpokalen snuvade ett finskt gäng danskar och tyskar på vinsten. Vad är det som händer? Kul tyckte vi svenskar, och även danskar och tyskar tyckte det var kul.

En nyhet lanserade esterna. Mitt i regattan var en dag avsatt för vilodag med sponsorsegling. Tanken

var att tacka sponsorerna, men även att ta med en del seglare från andra klasser och därmed göra PR för folkbåtsklassen. Eftersom många av gästerna inte var seglare började man med en genomgång och en livräddningsdemonstration. Sedan fördelades gästerna på båtarna, och två ganska korta kappseglingar utanför hamnen genomfördes i fint väder och eftermiddagssol. Middag avslutade det hela. Det var ett mycket uppskattat inslag i regattan.

Uppskattat var också den festliga invigningen när alla marscherade med sina landsflaggor efter en blåsorkester, och samlades framför den olympiska facklan. Efter pampiga invigningstal och musik tändes sedan den olympiska elden och fotografering framför denna vidtog. Den har nog inte varit tänd så många gånger sedan ryssarna hade olympiad här på 1980-talet.

SEGLINGARNA

56 båtar från sju nationer deltog, bland annat 17 från Estland, 15 från Finland och sex från Sverige. En stor del av eliten från Tyskland och Danmark, och varsin båt från England och USA. Arrangör var Kalev Jahtklubi, alltigenom professionellt, och med ett trevligt klubbhus med restaurang i Olympiahajnen i Pirita, i utkanten av Tallinn. Seglingarna gick på Tallinnbukten som bara är öppen för havssjö norrifrån. Eftersom banan ska ha 1,8 M kryss-

ben hamnade vi ändå ganska långt ut, och sista två dagarna när det var blåstigt byggdes en ganska krabb och svårseglad sjö upp trots att det blåste från land. Första dagen lyckades man inte starta någon segling på grund av svaga vridande vindar. Men sedan ökade vinden gradvis dag för dag, för att avsluta med 13 m/s sista seglingen.

Den slutliga prislistan dominerades i toppen som vanligt av danskar och tyskar. Men vann gjorde i slutänden Steffi Westerlund med besättningen Staffan Lindberg och Thomas Hallberg från Finland. En intervju med dem finner du på nästa sida. Sedan kom säkre Ulf Kipcke (Tyskland), följd av fyra danskar med Sören Kæstel i täten.

MEN SVENSKARNA DÅ?

Ja, vi var sex båtar som tog färjan från Kapellskär till Paldiski väst om Tallinn, men tyvärr inga framskjutna placeringar. Bästa svenska båt blev Lennart Magnusson med besättningen Mats Brodefors och Kjell Vågfelt från Långedrag Segelsällskap på en 20:e plats. Vi får trösta oss med att hela grejen var en stor upplevelse, och ladda om till nästa års Guldpokal i Halmstad.

Donald Bratt gjorde en strong insats som fullföljde hela regattan trots att han råkte tappa och bryta sin trämast när han mastade på. Medan vi andra njöt av före-regattan-stämningen lyckades Donald låna en hel rigg från en estnisk båt, och sätta på den. Esterna ordnade sedan så att Donalds mast reparerades, och han kunde lämna Tallinn efter regattan med en hel mast igen.

RESULTAT GULDPOKALEN

- 1) FIN 300 *Ella* – Stefan Westerlund, Thomas Hallberg & Staffan Lindberg, Brändö Seglare, 21 p
- 2) GER 739 *Ylva* – Ulf Kipcke, Dieter Kipcke & Gero Martens, Kieler YC, 23 p
- 3) DEN 873 *Cirkeline* – Søren Kæstel, Erik Andersen & Cecilie Hansen, Hellerup SK, 25 p
- 4) DEN 926 *Geppeline* – Per Buch, Per Puck & Hans Schultz, Kerteminde SK, 26 p
- 5) DEN 634 *Emma* – Jens Thurøe, Knud Peder Andersen & Victor Thurøe, Kerteminde SK, 36 p
- 6) DEN 729 *Sulajma* – John Wulff, Benny Christensen & Andreas Granlund, Sundby SF, 42 p
- 7) EST 31 *Muinasjutukuningas* – Argo Vooremaa, Joonas Kiisler & Remi Neitsov, Haapsalu JK, 42 p
- 8) GER 466 *Paula* – Walther Furthmann, Uwe Grigull & Hans Christian Mrowka, YC Strande, 48 p
- 9) DEN 1130 *Gisti* – Ditte Andreasen, Søren Andersen & Lena Skov Andersen, Sundby SF, 52 p
- 10) FIN 302 *Miru* – Antti Vallittu, Aaro Immonen & Waltteri Moisio, Helsingfors SK, 60 p
- 20) SWE 1390 *Emilie* – Lennart Magnusson, Mats Brodefors & Kjell Vågfelt, Långedrag SS, 111 p
- 31) SWE 1311 *Tummelisa* – Johan Rasin, Erik Holmer & Johan Larson, Vikingarnas SS, 160 p
- 33) SWE 1289 *Mathilda III* – Anders Olsen, Pär Johanson & Pär Wärnegård, Vikingarnas SS, 180 p
- 37) SWE 1358 *Merineitsi* – Donald Bratt, Alexander Bratt & Martin Bratt, Vikingarnas SS, 206 p
- 43) SWE 1354 *Stradivarius* – Gunnar Bonthelius, Claes Lagerberg & Dag Sigurd, Vikingarnas SS, 233 p
- 45) SWE 1290 *Marelin* – Hans Torlén, Hans Nordgren & Kjell Torlén, Vikingarnas SS, 248 p

SÅ VINNER DU GULDPOKALEN!

Vem är då Steffi Westerlund (till höger), och hur bar sig han och hans besättning i FIN 300, Ella, sig åt för att vinna? Folkbåtsnytt har intervjuat Steffi.

TEXT: ANDERS OLSEN; FOTO: JARMO VEHKAKOSKI

Stort grattis till Guldpokalen Steffi! Berätta lite om ditt tidigare seglande!

Min farfar, bergsrådet Westerlund var mycket aktiv folkbåtsseglare även i hög ålder, och ni svenskar minns ju många kappseglingar, både i Finland och Sverige där han mötte er. Även pappa seglade folkbåt, men slutade att kappsegla när jag föddes. Jag är nu 57 år. Jag bor i Helsingfors och seglar för Brändö Seglare. Brändö Seglare är en ganska liten klubb, som har sin hamn på en liten ö i Helsingfors. Det blev förstås stor uppmärksamhet där nu när jag vann Guldpokalen, det är ju formellt en tävling mellan klubbar. Dock fick jag hem själva pokalen först några dagar efter hemkomsten. Jag hade lämnat den i Tallinn, och trodde inte att man fick med sig själva pokalen. Men så ringde Heta (Järvimaa Luoto, reds. anm.) och sa: "jag har ett kilo guld här stående på köksbordet, kom och hämta den" Det blev tal av vår ordförande och uppvaktningar på Brändö Seglare.

Jag har seglat folkbåt sedan 1992, men gjorde avbrott med att segla i 15 år. Man nu är det folkbåt som gäller igen sedan 2016. Fem Finska mästerskap har jag vunnit, och en Guldpokal har jag seglat tidigare, i Århus 2019 då jag kom på 14:e plats. Jag minns Åskbyn som kom där i sista seglingen, då blåste det verkligen hårt.

Ja, vi minns Bergsrådet mycket väl. Han var en personlighet i det finska folkbåtslaget. Vi har ju haft många spännande och roliga landskamper, och också många minnesvärda Hangögattor. Berätta nu om din besättning, det är ju två mycket meriterade seglare har jag hört.

Jag seglar ibland med mina bröder, men i Tallinn hade jag Staffan Lindberg från Åland, och Thomas Hallberg med mig. Båda är mycket meriterade seglare, och jag styrde bara. På undanvindarna styrde Staffan, för han är bättre på det (man anar en viss blygsamhet tycker intervjuaren). Staffan har vunnit Champions League i J/70, och har varit rankad femma i världen i matchracing. Han har seglat några år med mig, vi kom fyra på Danska mästerskapet 2022. Det är första gången jag seglar med Thomas. Han har varit världsmästare i 5.5M, och tillsammans med Staffan varit tvåa på VM i H-båt. Han var med i det svenska Americas Cuplaget Victory Challenge.

Oj, ja du hade verkligen en vass besättning. Hur lade ni upp seglingen i Tallinn?

Som jag sa styrde jag mest bara. Det var ju mest läfävor i starterna, och vi startade oftast nära läflaggen, men inte längst ner i lä. På näst sista seglingen missade vi starten, och fick

slå och gå ut åt höger bakom alla båtar. Men vi hade tur, för alla andra gick åt vänster, och med vridande vind åt vårt håll rundade vi första bojen som första båt, 70 meter före andra båt. Vi gillar både hårdvind och lättvind. Vi försöker segla båten så upprätt som möjligt, och i hårda vindbyar tar vi hem hårt i akterstaget för att lätta på trycket i övre delen av storseglet. Gasten som körde focken hade aldrig fockskotet fast utan bara runt vinschen så att han kunde skota optimalt hela tiden.

Anmärkningsvärt att höra att ni körde mycket med akterstaget. Här gör verkligen seglare olika. Så vitt jag minns rörde aldrig Erik Andreassen till exempel akterstaget, han hade en gummisnodd där för att hålla det på plats. Berätta mer om din båt och ditt trim.

Det är en båt från Folkebådcentralen byggd 1980, Northsegel, dansk metallmast, Magic Rudder (Andreas Granlund). Vi följer Northsegels trimanvisningar. Fiolerna har vi helt lösa, och inget särskilt trim. Vanten är normalt ansatta, och masten står i hamn mot bakkant av masthålet, men är inte förspänd i mastfoten. Fri-borden och botten är sprutlackerade, och eftersom båten står på sin trailer mellan racen behövs ingen giftfärg på botten.

Tack Steffi! Din berättelse bekräftar min åsikt att man inte behöver konstla till trimmet på en folkbåt. Båten är i stort sett perfekt konstruerad från början. Vi i Sverige tycker det var väldigt kul att Finland vann Guldpokalen och att den danska och tyska dominansen bröts. Har du något mer att tillägga?

Bara att jag tycker att Guldpokalen i Tallinn var ett väldigt bra arrangemang, både på sjön och på land. God mat och väldigt personligt och trevlig kontakt med seglingsledningen. Jag tror att även danskar och tyskar gillade att vi vann. Min målsättning är att vara med på Guldpokalen i Halmstad nästa år, så då får vi ta en ny dust.

Ja, välkommen. De brukar ha mycket bra arrangemang i Halmstad, även om det kan bli tufft att matcha Tallinns arrangemang.

KOMMANDE TÄVLINGAR

SM 2024

SM 2024
FOLKBÅT
KARLSBORG

Carlsborgs Segelsällskap välkomnar alla folkbåtsseglare till Svenskt mästerskap 14–18 augusti 2024 i Karlsborg vid Vättern och Göta kanal.

Carlsborgs Segelsällskap är stolta och glada över förtroendet att få arrangera SM igen i Karlsborg 40 år efter senaste SM här. Carlsborgs Segelsällskap arrangerade under 2023 SM i sprintsegling och CB 66.

Bas för arrangemanget blir klubbens nybyggda klubbhus vid Göta kanals genomfart genom staden. Sjösättning och upptagning kommer att ske i anslutning till klubbhuset, separat mastkran finns för att minska köbildning. Båtarna kommer att ligga förtöjda alldeles bredvid klubbhuset under tävlingen.

Kappseglingarna i mästerskapet planeras att genomföras på Vättern utanför Vanäs udde. För att komma till kappseglingsområdet på Vättern kommer det att anordnas bogsering i eskader förbi kanalbron. Träningskappseglingen planeras att genomföras på Bottensjön i nära anslutning till klubbhuset med mycket goda möjligheter för publik att ta del av detta.

Vi hoppas på ett rikt startfält med flera deltagande nationer och trevliga aftersailaktiviteter.

Karlsborg bjuder på flera alternativ till boenden som ni hittar på vastsverige.com och har mycket att erbjuda för turism med en fästning och Göta kanal.

Carlsborgs Segelsällskap har även ställplatser för husbilar.

GULDPOKALEN 2024

Halmstads Segelsällskap är stolta och glada över förtroendet att få arrangera Guldpokalen i Halmstad 6–12 juli 2024. Programmet är:

- 6–7 juli Registrering, segelkontroll och sjösättning
- 8–12 juli Kappsegling
- 13 juli Reservdag för upptagning om inte alla båtar är upptagna den 12 juli.

Halmstads Segelsällskap arrangerade Guldpokalen 2001. Däremellan har vi arrangerat ett Svenskt mästerskap för Nordisk folkbåt plus nordiska och svenska mästerskap och klassmästerskap för en hel del andra klasser.

Vi hoppas på ett startfält om minst 50 båtar med deltagare från Dan-

mark, Tyskland, Estland, Finland, Storbritannien och gärna någon ytterligare nationalitet förutom alla svenska deltagare.

Kappseglingsområdet, som ligger utanför hamninloppet, erbjuder rättvisa seglingsförhållanden, sällan någon ström och inga öar som stör.

Halmstad är en sommarstad med mycket turister och vår rekommendation är att boka boende så snart som möjligt. Olika typer av boende finns på destinationhalmstad.se.

Halmstads Segelsällskap har ställplatser för husbilar. Det kommer att finnas möjlighet att reservera ställplats på vår hemsida hss1910.se. Övrig information kommer att publiceras på goldcup2024.com.

Det finns också ett antal campingplatser och vissa av dem hyr även ut stugor i förutom uppställningsplatser för husvagn och husbil.

Inne i centrala Halmstad, cirka 1,5 kilometer från småbåtshamnen, finns det gott om restauranger och matställen.

Sjösättning och upptagning kommer att ske i anslutning till bryggorna där båtarna kommer ligga förtöjda under tävlingen. Kostnad för sjösättning och upptagning är inkluderad i startavgiften.

Inbjudan är under framtagande och kommer att läggas upp på sailarena.com innan årsskiftet.

Halmstads Segelsällskap hälsar er hjärtligt välkomna och hoppas på ett trevligt evenemang med bra seglingar, en social gemenskap och naturligtvis ett stort deltagande.

GULDPOKALEN 2025

Guldpokalen 2025 kommer att arrangeras av Hellerup Seglklub i norra Köpenhamn.

VAD BEHÖVS FÖR ATT VARA MED?

Detta behövs för att få delta i SM och Guldpokalen (med reservation för ändringar av Seglarförbundet eller arrangören).

		GP	SM
Båt	Mätbrev (svensksegling.se)	✓	✓
	Röd NFIA-knapp i segel	✓	✓
	Inmätt segel (Blå knapp, stämpel eller klisterlapp i seglet)	✓	✓
	Ägaren medlem i Folkbåtsförbundet	✓	✓
Besättning	Ansvarig ombord medlem i klubb ansluten till Seglarförbundet	✓	
	Ansvarig ombord medlem i Folkbåtsförbundet	✓	
	Ansvarig ombord tävlingslicens		✓
	Besättningen medlemmar i klubbar anslutna till Seglarförbundet		✓

SAN FRANCISCO – OVER AND OUT?

Folkbåtsförbundets San Franciscokorrespondent rapporterar från sitt senaste besök.

TEXT: DONALD BRATT; FOTO: MARTIN BRATT (OVAN) & DONALD BRATT

Efter flera års väntan blev äntligen San Francisco International Regatta av. Lennart Magnusson och besättning seglade 2019 som enda svenska båt och vi tyckte att vi skulle åka 2021. För egen del hade jag i tankarna att San Franciscoseglandet kanske skulle ha fått ett slut 2017, när vi hade uppnått målet att vinna en tallrik som topp-fem-placerade. Men sonen Martin övertalade mig och vi kunde få med Torben Cederberg också. Torben har ju upplevt det mesta med Team Sjöjungfrun. Detta var på den tiden Covid-19 härjade och arrangörskommittén gav slutligen upp. Så ett nytt försök gjordes 2023 och då var det ju

bara att hänga på. Det lite lustiga var att även de andra utländska båtarna hade varit anmälda sedan 2021 och ett otal mejl kors och tvärs hade gjorts att vi kände till varandra hyfsat väl.

San Francisco International Regatta har seglats, från och till, sedan 1977. Seglingarna går vartannat år och européerna brukar få hälften av båtarna. Det går till så att amerikanerna har en rankingserie där de bästa får segla regattan med egen båt och européerna får ta resten. Lite orättvist kan tyckas, men upplägget har fungerat bra, speciellt på senare år när båt-kvaliteten blivit bättre. 20 seglingar har genomförts fram till i år och USA

leder med 13–7. Sverige har vunnit två gånger, dels av Anders Olsen 1983 och Mats Hedfors 1987.

ÅRETS UPPLAGA VAR lite mindre då endast 14 båtar fanns med. Tydligt har några lite äldre plastbåtar sålts av och fleeten har, tyvärr, åderlåtits.

Tävlingarna i år arrangerades av Corinthian Yacht Club, som tagit hand om de senaste gångerna. Klubben ligger bra till i Tiburon på nordsidan av San Francisco Bay och är duktiga på att arrangera tävlingar. En extraordinär utsikt från ett balkongdäck gör att eftermiddagar och kvällar blir väldigt trevliga.

Startfältet denna gång innehöll en del kända namn. Danskarna ställde upp med två kompetenta lag. Peter Brøgger hade med sig Sverigebekantingen John Wulff och Anders Sunke var lagledare för det andra gänget. England ställde upp med Ed Donald, känd från Round the Island Race. Ed hade med sig två proffsgastar, Cameron Tweedle och Northanställda Theis Palm. Vilken satsning! Som vanligt fanns Christoph Nielsen med, men lite nedtonad. Han seglade med några vänner och meddelade att golfen tagit över hans liv. Mot dessa, och några européer till, ställde amerikanerna upp med bland andra David Wilson, flerfaldig vinnare, och den evige Tom Reed, som alltid seglat bra. Coming man var James Vernon som hade köpt ny båt och hade bra besättning.

Så det var med en viss spänning Martin, Torben och jag klev på planet till San Francisco!

Fredag 22 september

Efter noggrann packning var det att bege sig till Arlanda. Bagaget blir ju lite otympligt, med komplett seglingsutrustning med VHF och stövlar samt ett skidfodral med segel. Arlanda har nyligen byggts om och överraskade oss med en smidig säkerhetskontroll och vi på började första benet till Köpenhamn med SAS. Tidigare gick det direktflyg med Norwegian, men den tiden är förbi. Elva timmar på planen och med nio timmars tidsdifferens kom vi San Francisco vid åttatiden på kvällen. Vi hade hyrt en bil och tog oss till Chestnut Street där vi hade fått låna en lägenhet av folkbåts-seglaren George Cathey. Tyvärr var George på älgjakt, så vi fick inte träffa honom. Lägenheten hade vi bott i redan 2011, då med Carl-Åke Lagergren, så det blev en del fina minnen från den tiden också.

Lördag 23 september

Ganska jetlaggade vaknade vi upp och inledde dagen med en frukost på Mel's på Lombard Street. Mel's är känt från filmen *Sista natten med gänget*. Där lärde vi oss också vart den svenska kronkursen tagit vägen. En god frukost för cirka 400 kronor per person gjorde att tankarna gick till Georges fina kök där resten av morgonmålen kom att inmundigas.

Under dagen var vi turister och besökte Fisherman's Wharf och tittade på sjölejon. På eftermiddagen blev vi kontaktade av en tidigare värdfamilj. Cathy och Bill Madison ville se oss på middag med det engelska laget, som var inneboende hos dem. Mycket trevlig och bra start på veckan.

Söndag 24 september: registrering och båtdragning

Söndagen inleddes med registrering på Corinthian Yacht Club och hälsande på nya och gamla vänner. Vid middag skedde lottdragningen och vi fick George Catheys båt *Sif*. Så nu var vi helt i Georges händer. Vi noterade dock att danske Peter Brøgger dragit *Little Svendle* med trämast, så vi föreslog ett byte, då våra Hamelsegel är sydda för trämast, medan Peters Northstall hade en tunn gummilina i mastliktet. Danskarna var, såklart, misstänksamma till detta svenska drag. *Little Svendle* är ju en känd båt i fleeten och ansedd snabb. Efter ett tag förstod danskarna att det inte fanns något direkt uppsåt utan de godkände bytet. *Little Svendle* visade sig dock ha behövt en del kärlek för vi fick en del att göra på den. *Sif* var nog egentligen bättre. Storfallet låg fel vid fiolen, till exempel. Men vi tänkte att vi kunde fixa allt sådant på måndagen.

Måndag 25 september: tuneup

Måndag morgon blev lite dramatisk, för storfallet lyckades trassla in sig i fiolen. John Wulff hade en idé att vi skulle lägga ned folkbåten som en jolle för att komma upp i masten. Martin hade försökt klättra upp i den, men den var för hal. En folkbåt vill egentligen inte vara en jolle, så kompromissen blev att vi hade några man på balkongdäcket, som, med nöd och näppe, fick tag i storfallet vid fiolen och kunde fixa till det.

Vid skepparmötet gick tävlingsledaren Mike Moradzadeh igenom hur seglingarna skulle genomföras. VM i 505 pågick samtidigt på San Franciscosidan vilket gjorde att det kunde bli trångt att segla där. Tuneup och morgondagens seglingar var därför placerade på banområdet Knox i närheten av klubben. Mike gjorde några provstarter och sedan blev det en segling runt banan. En egenhet är att tävlingsledaren kommunicerar med seglingarna via VHF och meddelar ändringar samt tjuvstarter. Ganska trevligt, så att man inte seglar runt banan som tjuvstartande.

På kvällen var det lugnt och tidig sänggång.

Tisdag 26 september: första dagens seglingar

Första dagens seglingar gick på Knox, alltså ganska nära klubben lite ost om Angel Island. I och med att det ligger ett ganska högt berg vid norra änden av Golden Gatebron, blir det lite svåra förhållanden – byigt och mycket strömvirvar. Detta liknar i någon mening Stockholms innerskärgård (fast inte strömmarna förstås). Torben hade gjort hemläxan och vi kom in på en fjärde plats i första seglingen. Då var det ännu lätta vindar. Senare på eftermiddagen blåste det upp och fick problem med trimmet och någon

strömvirvel. Så avslutningen blev inte särskilt magnifik. Övre delen på roderbeslaget gav sig också och båten blev lite svårstyrd.

På kvällen tog vi oss an ett av vår hyresvärdas restaurangtips. En riktigt bra mexikansk restaurang i närheten av vårt boende.

Onsdag 27 september: andra dagens seglingar

Nu var det dags för banområdet City Front, alltså seglingar utanför St. Francis Yacht Club. Det var där seglingarna gick i början. Kruxet med City Front är att strömmarna gör vägvalet hyfsat enkelt, men tvingar å andra sidan in båtarna utmed stränderna. Inte helt optimalt med lånade båtar. Man kunde använda surfarna som mätmärken – det är ungefär 1,2 meter upp till naveln...

Efter förhandling med 505-jollarna gjordes det upp att vi kunde dela på banan. De kunde gå lite mer norröver och vi skulle hålla oss närmare land.

Båten var nu i skick igen, efter monteringen av en tving på roderhuvudet. Trots några fina starter blev det besvärligt med 12 m/s och en kraftig ebb. Vattnet rörde sig mot vinden och vågorna blev väldigt krabba.

I en av länsarna gick vi lite för nära land (ingen surfare i närheten) och efter en liten studs på sandbotten med en påföljande snabb gipp som räddade oss den gången klarade vi oss.

Tre tiondeplaceringar på raken blev facit denna dag.

På kvällen ordnade Corinthian Yacht Club en BBQ för medlemmar och seglare. Medlemmen Julle Levicki, ursprungligen från Göteborg, var där, som vanligt. Vi hade en väldigt trevlig kväll med honom och drack gott vin i den vackra solnedgången. Julle hälsar till alla folkbåtsseglare hemma i Sverige!

Torsdag 28 september: tredje dagens seglingar

Efter en ganska remarkabel utsegling med olika vindar och strömmar kom vi ut på banområdet Berkeley Circle, den i övrigt kanske renaste banan. Vi hade fina minnen från senaste resan 2017 och resultaten då. På något sätt fick vi grepp på trimmet i hårdvind. Focken släpptes två centimeter och återfick sin fina runda form. Rorsmannen, det vill säga jag, tvingades styra lite lägre och vips hade vi "fart i lådan". Storen hade ett fintrim (ganska lätt att montera på en folkbåt) och vi ansatte häckstaget för balans i medelvind och kunde sedan finköra storen i byarna. När man släppte lite på storen föll toppskäddan på seglet ut och trycket minskade. Detta var så överraskande att vi gjorde en del taktiska missar när vi seglade jämnt med toppbåtarna – men vilken känsla! Där visade *Little Svendle* vad hon gick för!

Lite bättre än dagen innan, med 9–9–7 som resultat.

Fredag 29 september: fjärde dagens seglingar och regattamiddag

Stärkta av gårdagens relativa framgångar och vetskapen om en tidigare bra segling på Knox gjorde att vi mötte dagen med tillförsikt. Segling nummer 10 blev också helt avgörande för slutresultatet. Vi rundade som delad etta med Peter Brøgger efter första kryssen och gjorde en skaplig läns ned mot grinden. Enligt strömkartan var det bäst att gå in mot Tiburon och klubben. Vi tvekade dock lite för länge vid vägvalet och Tom Reed klämde sig emellan. Till vår förskräckelse gled David Wilson vidare mot den andra grinden, söderut. Varför gjorde han så? Det blev vi snart varse. Så nära Angel Island, som vi var blev det tomt på vind och strömvirvlarna gjorde att

vattnet såg ut att koka. Vi kastade om kursen mot David Wilson och fick turligt nog ett drag ut åt rätt håll. Tom Reed hade också insett faran och var någon meter före oss. Peter Brøgger, som just innan haft chansen att vinna hela regattan fastnade totalt och ramlade ned till näst sista plats – och så var den dagen förstörd.

David behöll ledningen in i mål och blev mästare!

Vi tappade tredjeplatsen just före målgång efter ett slarvigt slag. Båten stannade helt i vågorna och James Vernon kunde glida förbi. Men en fjärdeplats var ju, efter omständigheterna, riktigt bra.

Sista och elfte seglingen var lite svårare med mindre vind och en del större vindskift. Men där hade ju *Little Svendle* visat sin styrka förut och även denna gång kunde vi gå i mål som fyra. En liten tröst var också att James Vernon hade samma läge att gå förbi oss på sista kryssen, men i det lättare vädret var det ingen fara och vi kunde täcka honom in i mål.

Sedan blev det bråttom hem för att fixa båten och klä om till regattamiddagen.

Corinthian Yacht Club har en riktigt fin festvåning överst i byggnaden. Den har också ett soldäck och till och med en riktig scen. Där avåts middagen och det var många trevliga och högljudda samtal vid borden. Vinnarna, Wilson, Goebel, Loveman och Eloff, firades välförtjänt. David Wilson hade fått ett wild card då han inte hunnit segla tillräckligt för att kvalificera sig. Men det hindrade inte honom och besättningen från att vinna regattan. Det var hans sjätte vinst och han ensam verkar kunna stå emot de duktiga europeiska teamen. Sedan följde, inte så överraskande, Ed Donald med sin proffsbesättning och trea blev den gamle kändisen Christoph Nielsen.

Han fick hålla sitt vanliga tal om att han inte vill vinna, för då har han inget skäl att komma tillbaka. Peter Brøgger på fjärde plats höll ett roligt tal om sin miss i den tionde seglingen. Vid Angel Island hade han lyfts upp mot himlen under änglars kör och fått se ljuset. Tyvärr, sänktes han ned igen och kom, som sagt, näst sist. Tom Reed kom femte plats. Han var ju också arrangör av evenemanget. Vi diskuterade regattans upplägg och han var lite bekymrad för framtiden. Antalet båtar minskar, då de säljs vidare i USA och att ha ett så pass stort evenemang på endast 14 båtar blir närmast omöjligt ur ett kostnads-perspektiv. Få sponsorer ser ett värde i att vara med. Vi får hoppas att man hittar en lösning. Annars kanske denna upplaga av San Francisco International Regatta var den sista. Fram emot kvällen började man prata om efterfest, men vi var rätt nöjda med komma hem i tid.

Lördag 30 september

Vi delade upp oss och Martin och jag åkte på sightseeing medan Torben besökte gamla vänner i Livermore.

Vi besökte Muir Woods med de höga, vackra Redwoodträden. Sedan blev det Oktoberfest på Mike Goebels restaurang Brewster's. *Ein, zwei, drei, g'suffa* till tonerna av ett lokalt bluegrassband – förvånansvärt bra!

På kvällen anslöt vi till Livermore-gänget och åt en god middag!

Söndag 1 oktober

Dags att resa hem efter denna händelserika vecka. Vi hann dock med att åka spårvagn till Union Square och passade på att ta en fika med utsikt på Macy's. Sedan blev det städning av lägenheten och transport till flygplatsen. San Francisco – "over and out"! Se det var en riktig resa det!

Det syns när våra kunder är nöjda

Svenska
Seglarförbundet

Svenska Sjö

010-490 49 00
dygnet runt

www.svenskasjo.se

Beräkna din premie idag, och välkommen att kontakta oss om du har några frågor kring din båtförsäkring.

Välkommen att försäkra din båt hos oss

Svenska Sjö är specialister på båtförsäkringar och har som ambition att erbjuda våra försäkringstagare kunnig, snabb och smidig skadehantering till låga premier. Dessutom ger vi våra försäkringstagare direkt återbäring på överskottet.

Tillsammans med båtorganisationerna arbetar vi ständigt med att utveckla **de bästa båtförsäkringarna** och trygghetslösningarna för dig och din båtklubb.

Som medlem i Svenska Seglarförbundet **försäkrar du din båt extra förmånligt**, utöver andra rabatter såsom förarintyg.

Sedan 1967 har vi tryggt båtägare och båtklubsmedlemmar i hela landet, så nästa gång när vinkar, är det kanske en i gänget.

Svenska Sjö är stolta över att vara ägda av riktigt båtfolk, tillsammans utvecklar vi det svenska båtlivet.

Svenska Sjö

Vi delar Båtlivet med dig

SVENSK SKÖNHET FIRAR SITT 60:E

Ett återbesök i Kungsör för SWE 849 Tuulikki som annars är utvandrad till Tyskland.

TEXT: KATJA VOIGT; FOTO: GUNNAR LARSSON (NEDAN) & KATJA VOIGT (MOTST.)

Min man och jag har länge drömt om en folkbåt, men till en början nöjde vi oss med en *Wanderjolle*. År 2018 chartrade vi en folkbåt, blev väldigt tagna och ville upprepa upplevelsen på annat ställe 2020. Men så kom pandemin emellan och charterbolaget var tvunget att avboka. Våra söner hade precis flyttat hemifrån och det blev dags för ett nytt gemensamt projekt. Så fick jag idén att köpa oss en egen folkbåt till sist.

– Definitivt inte en träbåt!, sa min man, eftersom vi hade blivit varnade gång på gång för hur mycket arbete det innebar.

– Vi kan titta på några, bara titta, bedårade jag honom (och tänkte: ”Definitivt inte en plastbåt!”).

Två veckor senare besiktigade vi en svensk skönhet, lite nedgången ovan däck men intakt i skrovet, av samma årgång som min man, och därför gjord av trä. Furu på ek. Det var inte längre tvekan om saken, inte ens för honom, det var så att säga kärlek vid första ögonkastet och ett snabbt beslut baserat på magkänsla utan någon särskild expertis. Detta varnas också för! Men vi hade tur.

VI, FÖR ATT vara ärlig särskilt min man, tillbringade många timmar med

att renovera båten. Arbetet på ytter-skrovet var begränsat, men han lade om däcksduken (speciallevererad från Stockholm), alla däckslister, mastfoten och koj- och hyllbrädorna, byggde ett grabbräcke och reparerade roddet; jag renskrapade mödosamt plankornas insidor, kistbänkarna, skotpålen och rorsmanssätet samt mast och bom och oljade och lackade dem sedan grundligt; vi bytte fönsterglas, ett segel, fendrar, linor och sittdynor, lät tillverka madrasser, fullpresenning och supstuga, köpte ett stort förvaringstält och mycket mer. Vi spenderade mycket pengar, inköpspriset var det minsta av det.

Ett år senare döpte vi högtidligen om båten från *Puck* till *Tuulikki*, som betyder ”liten vind” på finska och som också är namnet på den gudinna i det finska nationaleposet som ansvarar för vinden. Min mamma är från Finland, så våra båtar (och katter) har finska namn. För 60 år sedan hette folkbåten *PilaBritta*, vilket var smeknamnet på den första ägarens fru.

Nu skiner hon i ny glans. Och seglar utmärkt. Vi använder henne uteslutande som långfärdsbåt och seglar inte för hårt och sportigt, i respekt för hennes ålder. Våra två söner är också förtjusta (om de också seglar henne så försiktigt är inte helt säkert).

JAG VAR INTRESSERAD av båtens ursprung och började forska. Från mätbrevet fick jag reda på att den kom från det svenska varvet Bröderna Larssons Båtbyggeri i Kungsör och att den första ägaren var Arne Ehnfors. Ordföranden för segelklubben i Kungsör kunde hjälpa mig: han råkar vara en direkt granne till sonen till den framlidne förste ägaren. Sonen Torbjörn var åtta år när båten kom in i familjen. Av honom fick jag veta att hans far bara lät tillverka skrov och mast i båtbyggeriet, men byggde däck och ruff själv i en liten verkstad på segelklubben. Han målade skrovet ljus turkosblå i enlighet med tidens ideal. Vi hittade färgrester under de gamla listerna. Torbjörn skickade mig också en serie fotografier som bland annat dokumenterar sjösättningen 1963. Många klubbmedlemmar var med och knuffade upp båten på slipen utan några som helst maskiner. Det

var uppenbarligen en stor händelse och det går inte att ta miste på far och sons stolthet och glädje. Jag blev mycket rörd av bilderna.

Båtens namne, Britta Ehnfors, fyller 91 år i år. En seglarvän till Arne var Leif Schelin, brorson till grundaren av det välkända Schelinvarvet, som ligger alldeles intill segelklubben. Han är mannen i den rutiga skjortan som syns på några av bilderna. Jag fick också brevkontakt med honom och pepprade honom med frågor. Hans far hade sålt inredningen i sitt snickeri, där han också ibland byggde båtar, till Larssons Båtbyggeri i början av 1950-talet på grund av sjukdom. Leif är nu 90 år gammal.

Båda båtbyggarna Helge och Rune Larsson är avlidna, men Helges fru och hans två döttrar lever fortfarande. Via omvägar kom jag i kontakt med den yngre dottern och genom henne med Helges fru Ulla, som nu är 86 år gammal. Jag fick också kopiera ett antal foton av henne, vilka var tagna i och framför båtbyggeriet, och i present en egenvävd liten duk som nu smyckar *Tuulikkis* köksskänk.

Vår båt var den första av 17 folkbåtar som byggdes av bröderna Larsson mellan 1963 och 1967; den andra beställdes av fotografen Gunnar Larsson från Kungsör ett år senare. Han var vän med Arne Ehnfors och tog alla bilder. Jag spårade upp hans båt och den sista av de 17: de är båda i Finland och har fortfarande sina ursprungliga namn *Ninne* och *Angelique*.

I JULI SATTE vi vår båt på trailern och körde till Kungsör, där den återfördes till sitt hemnavatten på Schelins varv med en imponerande kran, vilket är hur sjösättningen görs jämförelsevis enkelt nuförtiden. Vi fick en bra plats på varvet och tog sedan en god vecka på oss att se oss omkring i Kungsör, besöka de två verkstäderna där båten byggdes och träffa de människor som var knutna till den. Båtverkstadsbyggnaden är välbevarad och inrymmer nu reception, gemenskapsrum, verkstad

och förrådsbod för en campingplats. Det lilla verkstadsskjulet på klubbområdet där Arne färdigställde båten finns också kvar. Det fungerar nu som ett förråd för optimistjollar och småsaker. Vi hade mycket trevliga möten med de äldre samtidsvittnena, till och med en reporter kom förbi och skrev ett reportage för den lokala tidningen. Slutligen höll vi ett litet jubileumsfirande på den plats där båten sjösattes för 60 år sedan. Det var roligt och berörande.

Vi fick ett antal värdefulla rekommendationer från de lokala seglarna för vår efterföljande treveckorsseglat på Mälaren, som blev fantastisk.

Vi seglade *Tuulikki* till Stockholms skärgård, där vi träffade den senaste svenske ägaren Gunnar Adler och hans yngste son Harald, som hade tillbringat en stor del av sin barndom på båten. Gunnar visade stolt upp och berättade för oss hur han hade renoverat båten, lika omfattande som vi hade gjort 16 år senare. Familjen Adler från Stockholm ägde båten under namnet *Puck* i 11 år innan den 2015 kom till våra föregående ägare i Tyskland. Dessförinnan hade den haft minst sex andra ägare på den svenska ostkusten.

VÅR BÅT HAR en lång historia och har uppenbarligen redan gjort ett antal kära människor lyckliga.

ROLAND SVENSSON

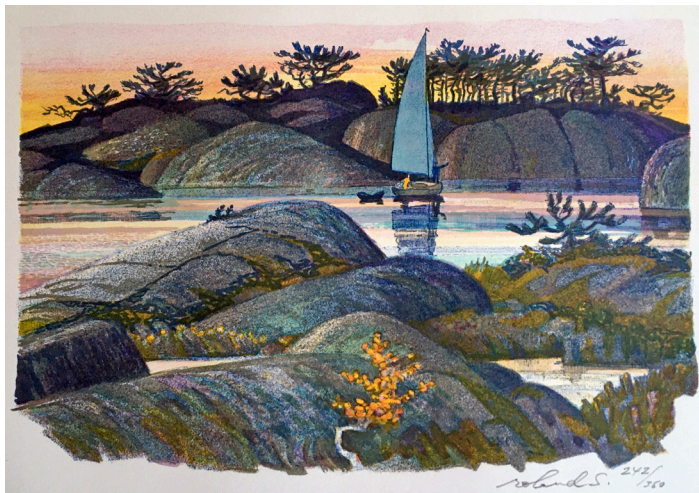
Britt Fogelström berättar om folkbåtssegelaren och målaren Roland Svensson. Han seglade folkbåten SWE 94 under mer än 30 år.

TEXT: BRITT FOGELSTRÖM; BILD: BLANKT SUND AV ROLAND SVENSSON

Roland Svensson (1910–2003) tillhörde de konstnärer som redan under sin livstid fick en plats i svenska folkets hjärtan. Hans skildringar av den stockholmska skärgården och dess invånare lever vidare med oförminskad intensitet. Roland Svenssons måleri och författarskap (bland annat klassikern *Skärgårdsliv i gången tid*) är värdefulla dokument över skärgårdsbornas tillvaro för inte så länge sedan. Han är bland annat representerad på Nationalmuseum, Göteborgs- och Malmös konstmuseer samt prins Eugens Waldemarsudde.

HÄR ÄR ETT utdrag ur Rolands dagboksanteckningar en junidag för 60 år sedan:

Klockan är fem på morgonen, men dagen har redan försvunnit från däck och bomkapell. Jag är under segel och med god bris sträcker jag österut – mot horisonten. Havsfjärden glittrar och holmarna ser ut som blåa skepp i solbranden. Att segla, och ofta att segla ensam är något som

blir ett behov. Kroppen och själen behöver det för att trivas i tillvaron. Båten blir min borg, mitt hem, mitt arbetsinstrument – jag uppfattar henne också som en tyst och lojal medarbetare.

När jag sitter här till rors är jag en sökare. Jag söker ensamheten – fastän jag är medveten om att man aldrig är så lite ensam som just då man är ensam. Jag söker frid och arbetsro, men frid bär var människa själv ansvar för. Den kan vi uppleva först om den är förankrad i vårt eget sinne. Människan befinner sig ofta i sin

egen skugga och undrar varför det är mörkt omkring henne.

Just nu, när båten bidevindskotad forsar ut mot havsbandets karga stenvärld och jag har en klocklös arbetsvecka i perspektivet, så känner jag en tacksamhetskänsla, som inte kan riktas mot någon särskild, utan snarare mot livet självt. Jag säger: jag kan inte uppleva någon större lycka än denna stund! Det är mycket sagt – men inget överord.

VID RAMSMORA ÅNGBÅTSBRYGGA på Möja finns ett Roland

Svenssonmuseum. Där speglas Rolands obändiga arbetslust ända ned till de konkreta arbetsplatserna i form av målar- och skrivarhornorna. Dessa har sedan Rolands bortgång bevarats i hans gamla ateljé på Tornö och allt är sedan flyttat till museet vid Ramsmora ångbåtsbrygga, där även en glasad vägg ger ett vidunderligt perspektiv ut mot den skärgård, Nassa och Gillöga, som låg Roland varmast om hjärtat.

VÄLKOMMEN ATT BESÖKA museet! Mer information finns på hemsidan rolandsvenssonmuseet.se.

SVENSKA HÖGARNA

Östligaste ön överraskar!

Varje sommar funderar jag varthän? Spelar ingen roll egentligen, men längtan till svårnådda platser brukar vinna.

TEXT & FOTO: CURT GELIN

I somras blev det Svenska Högarna för att uppleva denna gamla fyrplats 20 sjömil från närmaste samhälle Möja och Sandhamn.

Till det intressanta är att platsen fortfarande har fastboende, är östligast i Stockholms skärgård ligger och väntar på sjöstarka seglare med bra båtar. Avståndet och vresiga vatten innebär att man måste passa på i finväder, annars blir resan svår eller smått farlig.

Vilket bara gör platsen än mer lockande att segla till. Att bli en som trotsar beskrivningen i gamla seglarhamnar på Ostkusten frestar: "Till Svenska Högarna ska endast den segla som har en fullt sjövärdig båt och en besättning, som kan ta den därifrån även i hårt väder."

Väl framme ligger man dock bra, hamnen på östra sidan har skydd av ett band av öar och har en stöddig från Försvarets tid finns att förtöja utmed.

Till det som drar med Högarna hör just att platsen ligger långt ut och fyren som står kvar. 1968 var det på vippen att den revs. Sjöfartsverket tänkte riva den då den inte längre behövdes, och skulle kosta mycket att renovera. Då protesterade fyr- och skärgårdsvänner, vilket ledde till att en stiftelse bildades i gamle mästerlotsen och skärgårdskampen

Edvard Sjöbloms namn. Insamlingen räddade fyren och idag står på den ståtliga Heidenstammaren från 1874 kvar röd och grann 31 meter över havet. Lampan är på bara 40 W men lysvidden är goda 15 M och en välkommen punkt vid angöring.

ÖVERRASKNINGEN PÅ HÖGARNA finns i huset söder om fyrbyn. I Försvarets radiostation inredde tillsynsparets Elisabeth Anderin en målarateljé med högt i tak och slösande ljus. En målarstuga längst ut i havsbandet motiverar epitetet överraskning, för var finns en motsvarighet?

Målandet gav Elisabeth omväxling i väderrapporteringen till SMHI, en uppgift, som hon och maken Hans tog på sig när de flyttade till Högarna 1976. Denna skötte de fram till sin pensionering år 2000 då sonen Alf tog över. Nu sker rapporteringen automatiskt.

När Alf tog över, hade han mött Sarah, de gifte sig och fick tre barn, som har växt upp med distansskola och varannan vecka på fastlandet. Barnen är nu i övre tonåren och utgör tredje generationen bofasta – enda familjen på en fyr i våra vatten, kanske i hela Europa?

Känd är Sarah för sin påkostade kokbok *Matbok från Svenska Högarna* utgiven på Max Ström förlag. Till saken hör att hon är utbildad kock, har gått på sjön och kan konsten att brassa skaffning.

– Ensligt här ute? Nej då. Vi är idag sex personer på ön, vi har internet och bor ibland på Blidö, där vi har hus, kan Sarah berätta. Medan Alf menar att möten fungerar lika bra som på fastlandet tack vare bra uppkoppling.

Som fastboende familj på en fyrplats får Anderins viss uppmärksamhet, men värnar om sin integritet. Som när jag frågade om öppet i fyren sa Alf kort: "Nej, är dörren låst så är den!"

Vilket den var just dagen för mitt besök. Runt fyrbyn fanns därtill staket och en skylt som säger att du ska gå runt och inte över gårdsplanen. Vilket går att förstå – att bli betittad lockar inte alla.

Den som ringer i förväg kan dock få en rundvandring.

I DEN VINDSTILLA soliga dagen lade vi till mot berget i Kyrkviken, som är mer en bukt än en vik. Klippan är slät, men brant och saknar stig upp till fyrbyn. Att ta sig fram är en viss strapats med sprickdalar, täta snår och klippor att forcera. Och huggormar. Jag hasade ner i dalarna, satte fötterna i skrevorna när jag skulle upp och hade på mig seglarstövlar om en orm skulle hugga mig.

Den som vill stanna ligger bäst på östsidan mellan Storön och ön Skrubban och förtöjer mot en gammal träkaj. Eller mot berget i Yttre hamnen.

Kryssarklubben har en boj i infarten, en till längre in och öarna ger sjölä. Iland finns dass, sopmaja, stig på en spång och en övernattningsbod. Ingen service i övrigt, inte ens grillplats, men det är vackert och vilt där. Strömmen kan sätta till, men att ligga längst ut, är vidunderligt, vackert, härligt och högtidligt, tycker jag som vurmar för gamla fyr- och lotsplatser.

I ÄLDRE BÅTSPORTKORT går en lotsled till Högarna från Furusund över Högfjärden, syd Rödlöga och Svartlöga. Den testade jag en gång med vanligt sjökort, men var nära att segla vilse. Jag fann att skären flöt ihop, inga märken, prickar eller kummel fanns att styra på. Således fick jag styra på kompassen och ge akt på grynnorna sydost Fredlarna. Rutten är fortfarande knepig och frågan är: Hur hittade lotsarna på Högarna på sin tid? Vilket mod i dåligt väder att korsa lömska Högfjärden med sina grundbrott.

Lotsleden lades ner i början av 1900-talet när lotsningarna blev för få och fyrfolket blev fiskare för att kunna försörja sina familjer.

En aning om hur det är på Högarna i svårt väder, ger stormbilden i Reijo Rusters och Lars Westmans odödliga bok *Utskär* när havet kokar vid kumlet Korskobben.

"Bilderna tog min fru Britten, medan jag höll i henne så att hon inte skulle blåsa omkull. Det rädde sydostlig storm", berättar tillsynsmannen Gunnar Hjertrstrand i boken.

Otroligt nog finns en nödhamn vid Korskobben. Ett ankare i kortet, säger att det ska gå att ankra öster om kumlet Kapten. Tänk dig att komma in med bottenrevade segel och få fast ankaret innan båten driver på sydduden Kap Horn.

Att segla till Svenska Högarna har en gräns vid 8–9 m/s. Blåser det mer går inte ens Anderins ut med sin stöddiga före detta polisboot. De menar att Högfjärden är smått farlig. Och mot Sandhamn och Stavnäs blir sjön för hög för att göra resan trevlig.

– Även med DGPS kan du hamna 50 meter fel och då är du i farozonen, säger Alf Anderin, som styr efter både radar och plotter.

Förutom fågellivet lockar det forna livet på Högarna. Platsen hade enslighetsklass 1 – mest isolerad och fyrfolket var isolerade. Landstigningsförbud rådde länge på grund av radiostationen. Idag vakar en tele- och radarmast över havet.

ETT MÅSTE ÄR att komma upp i fyren. Anderins håller den oftast öppen och den gamla skylten med texten "Tillstånd att beträda fyren lämnas allena av fyrmästaren", gäller inte idag.

Vid ett tidigare besök antrade jag de 48 trappstegen, mötte doften av solstekt plåt och färg. Trots lugnt väder ven det spökligt i fyrstegen. Hur ska det då låta i kuling?

Genom en lucka när man lanterninen, ser Nackamasterna i väster, Korsö torn i söder, Lygna och Skarv i norr. Dessa skärgårdar är låga och ser ut att flyta på vattnet.

På lanterninen kan du spana in vattenutkastarna på fyrornas tak i form av lejonhuvuden i brons. Fyrkonstruktören Gustaf von Heidenstam utsmyckade sina fyror och kom på att bygga tornen som skelett iland. Delarna fraktades ut och sattes ihop, som ett mekano på plats. Metoden sparade tid, men järnet rostade. Fyrarna kallas Heidenstammare och har status bland fyrvänner.

VÅL NERE PÅ marken igen kan du klappa mistkanonerna och tänka på fyrvaktarna som sköt var 20:e minut, ibland dygnet runt, för att varna sjöfarten. Krutet släpades de från kajen på östsidan, över hållarna upp till fyren. De körde även mistluren.

Tungt, kanske tråkigt jobb, men ett avbrott i rutinen att gå vakt tre timmar i taget på sommaren och fem på vintern.

Förutom fyren finns en gåtfull labyrinth, en igenvuxen kyrkogård, en dubbelgryta och gamla fotogenboden, nu minimuseum, med utsikt mot Korskobben. I gästboken skriver man en hälsning till andra seglare.

Till trevligheterna med Svenska Högarna är att Anderins kan stanna. Alf och Sarah har flera uppdrag som håller dem sysselsatta. Alfs pappa Hans sa att det var en förmån att bo och arbeta på samma ställe och att fler unga skulle vilja ha det så. Han blev sannspådd.

Men vid dåligt väder, om någon blir sjuk eller om ni behöver proviantera?

– Vi ringer efter helikopter eller avvaktar, brukar bli Sarahs lugna svar.

FAKTA SVENSKA HÖGARNA

Naturreservat ca 20 M O Möja

Markförvaltare
Naturbevakning
Service
Sevärt

Länsstyrelsen
Alf och Sarah Anderin
Övernattningsbod
Minimuseum, fyren från 1874, Korskobbens kummel, stenlabyrinten, "Jättegubbens byxor", fyrbyn.

BLI MEDLEM I SVENSKA FOLKBÅTSFÖRBUNDET

Du folkbåtsägare som ännu inte är medlem – kom med i vårt gäng! Då får du denna tidning två gånger per år och får veta vad som händer i folkbåtsvärlden, kappsegla folkbåt, delta på våra träffar och stötta folkbåtssegling och folkbåtarna i största allmänhet.

Enklast blir du medlem via vår hemsida folkbat.se under Förbundet – Bli medlem
Årsavgiften är 300 kronor till plusgiro 437 58 45-7, Svenska Folkbåtsförbundet

Välkommen!

FÖRBUNDSSTYRELSE

Ordförande

ROLF UPPSTRÖM
Dragonvägen 2
459 32 Ljungskile
073-405 22 33
rolf.upp@gmail.com

Vice ordförande & teknisk ansvarig

LENNART MAGNUSSON
Näsets Vinkelväg 12
421 66 Göteborg
070-860 99 00
lennart.magnusson@me.com

Sekreterare

LARS WRAMNER
Eklandagatan 1
412 55 Göteborg
076-002 19 89
larswramner@gmail.com

Kassör & medlemsregister

GÖRAN SVENSSON
Heleneborgsgatan 44B
117 32 Stockholm
070-592 01 26
svensson@gs-elektronik.se

Mätschef

PEHR OLA PEHRSSON
Kupolgatan 8
271 36 Ystad
070-857 76 09
pehr.ola.pehrsson@telia.com

Tävlingsansvarig

HANS TORLÉN
Sjökvarnsbacken 12
131 71 Nacka
070-517 09 49
ht@enerplan.se

Tf. mediaansvarig

ALEXANDER BRATT
070-289 46 08
ascbratt@gmail.com

KONTAKTPERSONER

FLOTTILJERNA

Halmstad

LARS EVALDSSON
070-814 55 78
lars.evaldsson@telia.com

Ostkusten

HOBBE WÄRNEGÅRD
073-598 99 13
hobrik@hobrik.se

Skåne

PEHR OLA PEHRSSON

Västkusten

ROLF UPPSTRÖM

TEKNISKT

NFIA technical chairman

LENNART MAGNUSSON

Förbundsmätman

PEHR OLA PEHRSSON

FOLKBÅTSNYTT

svensson@gs-elektronik.se

GÖRAN SVENSSON
ALEXANDER BRATT
PER HÖRBERG
HANS MELCHERSON

FOLKBAT.SE

webb@folkbat.se

ALEXANDER BRATT

Svenska Folkbåtsförbundet (SFF) är en ideell organisation som har till ändamål att tillvarata svenska folkbåtsseglare intressen i och utanför Sverige. Förbundet är uppdelat i regionala flottiljer som ska verka lokalt för sina seglare. SFF är anslutet till Svenska Seglarförbundet (SSF) och till folkbåtsseglarnas internationella organ Nordic Folkboat International Association (NFIA).